

Franky Dlouhán Nedvědi

1. **D**Kolik je smutné**G**ho, když mraky černé **D**jdou
lidem nad hla**A**vou, **G**smutnou dála**D**vou,**A**
já slyšel **D**příběh, který **G**velkou pravdu **D**měl,
za čas odle**A**těl, **G**každý zapom**D**něl.

R: Měl kapsu **A**prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech **G**toulal se jen **D**sám,
a že byl **G**veselej, tak **D**každej měl ho **A**rád.
tam ruce **G**k dílu mlčky přiloží a **D**zase jede **hmi**dál,
a **G**každý, kdo s ním **A**chvilku byl,
tak **G**dlouho **A**se pak **D**smál.

2. **D**Tam, kde byl pláč, tam **G**Frankie hezkou píseň **D**měl,
slzy neměl **A**rád, **G**chtěl se jenom **D**smát.**A**
A když pak **D**večer ranče **G**tiše usí**D**naj,
Frankův zpěv jde **A**dál, **G**nocí s písni **D**dál.

R:

3. **D**Tak Frankieho vám jednou **G**našli, přestal **D**žít,
jeho srdce **A**spí, **G**tiše, smutně **D**spí. **A**
Bůhví jak, **D**za co, tenhle **G**smíšek konec **D**měl,
farář píseň **A**pěl, **G**umíráček **D**zněl.